

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 85Pn/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125204968
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Burkušová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7125204968.8

Uznesenie

Mestský súd Košice v právnej veci návratu mal. dieťaťa: A. B., nar. X.X.XXXX, zast. kolíznym opatrovníkom C. D., A. E. F. G. H., I. J. XX/XX, H., dieťa rodičov: K. B., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX/XX, M. H. a J. N. K. O., nar. XX.XX.XXXX, XX P. N., A. L. H., H. XXX, I., v konaní na návrh navrhovateľov: 1. A. L. H. P. B. A. A. Q. R., B. Q., H., A., H. XXX., I. a 2. J. N. K. O., nar. XX.XX.XXXX, XX P. N., A. L. H., H. XXX, I., obaja navrhovatelia zastúpení: S. Q. S., N., D., advokátka so sídlom S. XX, XXX XX P., o nariadenie návratu mal. dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu do A. T. E. P. F. A. U., takto

rozhodol:

- I. Návrh z a m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu sa návrhom podaným dňa XX.X.XXXX domáhali, aby súd svojim rozhodnutím nariadil návrat maloletého dieťaťa – A. B., nar. X.X.XXXX do krajiny obvyklého pobytu do A. T. E. P. F. A. U.. Taktiež žiadali, aby súd nariadil otcovi maloletého dieťaťa, aby maloleté dieťa A. B., nar. X.X.XXXX navrátil na územie A. T. E. P. F. A. U. do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a v prípade, že otec maloleté dieťa v súlade s výrokom II. tohto uznesenia na územie A. T. E. P. F. A. U. nenavráti, je navrhovateľ A. P. B. oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloleté dieťa prevziať za účelom jeho navrátenia do krajiny obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, t. j. na územie A. T. E. P. F. A. U..

2. Návrh na nariadenie návratu mal. dieťaťa do krajiny obvyklého pobytu odôvodnili tým, že maloleté dieťa A. B., nar.: XX.XX.XXXX sa narodilo rodičom: otec: K. B. a matka: J. N. K. O.. Maloletý je zapísaný v matrike H., M. XX, G. XXXX, A. XX, D. V. XX. Rodina žila v A. T. pred narodením maloletého, na Slovensku sa zdržiavala len krátko od novembra XXXX do júla XXXX, kedy sa narodil maloletý a po narodení sa vrátili naspäť do I.. Maloletý prežil celý svoj život v I., kde žil od XX.XX.XXXX Q. XX.XX.XXXX. Je potrebné uviesť, že rodičia boli pod dohľadom navrhovateľa ako úradu sociálnej kurately už dlhšie vzhľadom na rôzne podozrenia z fyzického ubližovania maloletým deťom. Od roku XXXX spolupracovali s navrhovateľom ako úradom. Rodičia maloletého majú ďalších 5 maloletých detí. Jedná sa o mal. F. G. T. W.: XX.XX.XXXX, J.. F.- G. B., W.: XX.XX.XXXX, J.. A. B., W.: XX.XX.XXXX F. F. J.. S. B., W.: XX.XX.XXXX F. J.. N. G. B., W.: XX.XX.XXXX. Mal. S. F. N. sú adoptované, rodičia ich nechali v UK keď v roku 2019 odišli na SR. Všetky maloleté deti žijú vo Veľkej Británii. Otec je biologickým otcom všetkých s výnimkou mal. F., ktorá je biologickou dcérou len matky, jej biologický otec je T. T.. Dňa 19.01.2021 bol maloletý A. zverený do starostlivosti navrhovateľa úradu sociálnej kurately a to podľa ustanovenia 31 Zákona o deťoch z roku 1989 v zmysle tzv. príkazu na starostlivosť (Care order). Dané rozhodnutie vydal rodinný súd v J. v konaní číslo J.. V rámci tohto rozhodnutia je uvedené upozornenie, že nie je možné dieťa premiestniť z územia A. T. bez písomného súhlasu každej osoby, ktorá má rodičovskú zodpovednosť za dieťa alebo bez rozhodnutia súdu. Taktiež bolo dané povolenie navrhovateľovi cestovať mimo územie UK na obdobie kratšie ako 1 mesiac. Uviedli,

že podľa § 31 zákona o deťoch z roku 1989 Veľkej Británie 1) Na návrh ktoréhokoľvek miestneho orgánu alebo oprávnenej osoby môže súd vydať príkaz a) na zverenie dieťaťa, v súvislosti s ktorým sa podáva návrh, do starostlivosti určeného miestneho orgánu; alebo b) jeho zverenie pod dohľad určeného miestneho orgánu. V tomto prípade bolo dieťa zverené do starostlivosti navrhovateľa, teda § 31 ods. 1 písm. a) zákona o deťoch UK. Pri zverení maloletého dieťaťa podľa § 31 zákona o deťoch má rodičovské oprávnenia prevažne orgán, ktorý má dieťa zverené. Dané upravuje § 22 zákona o deťoch UK. Rodičia môžu vykonávať bežné aktivity spojené s dennou činnosťou, ale na akékoľvek iné je potrebný súhlas orgánu, ktorému je dieťa zverené. Jedná sa napríklad aj o návštevy lekára iné ako bežné prehliadky, alebo dovolenky mimo miesta pobytu dieťaťa aj v rámci územia I., orgán musí mať vždy informáciu o presnom pobyte maloletého dieťaťa. Realizujú sa pravidelné prehliadky domácností a kontrola. Taktiež orgán rozhoduje o konkrétnom umiestnení dieťaťa, čiže o konkrétnom mieste jeho pobytu. Orgán uprednostňuje biologickú rodinu maloletého. Taktiež uprednostňujú spoločný pobyt súrodencov. Tri maloleté deti boli dokonca na začiatku umiestnené priamo v bydlisku s oboma rodičmi, kde nad výchovou dohliadal úzko navrhovateľ a museli dodržiavať vypracovaný plán starostlivosti o dieťa. Následne po rozchode rodičov boli tieto tri maloleté deti umiestnené v bydlisku matky a tejto sa narodil syn A., ktorý má teraz 4 mesiace. Mal. F.- G. mala poranenie hlavy, kde nezávislý lekár po posúdení uviedol, že nejde o úraz, ale bolo spôsobené treťou osobou. Preto boli mal. deti presunuté z domácnosti matky do domácnosti otca v auguste XXXX. V domácnosti otca tiež mal. F. mala poranenia aj na krku, ktoré opäť boli posúdené lekárom ako nie úrazové ale spôsobené treťou osobou. Preto sa hľadali ďalší rodinní príslušníci, kde by deti mohli bývať. Všetky deti premiestnené dňa XX.XX.XXXX do bydliska sestry otca J. B. v I., ktorá žila s jej partnerom v spoločnej domácnosti. Niekoľko dní po premiestnení do domácnosti sestry bol maloletý A. unesený otcom na územie SR. Počas umiestnenia maloletých detí u biologických príbuzných alebo na akomkoľvek inom mieste, majú rodičia právo vidieť a stretávať sa s maloletými deťmi podľa plánu starostlivosti. Stretávanie je široké a preferovaný je každodenný kontakt s oboma rodičmi. Je potrebné tiež uviesť, že navrhovateľ má zverené deti do jeho starostlivosti, čo mu dáva právo rozhodovať o konkrétnom umiestnení týchto detí a teda o mieste ich bydliska. Navrhovateľ ako úrad uprednostňuje vždy biologickým príbuzných detí. Dňa XX.XX.XXXX mal otec premyslený plán a to nad ráno uniesol maloletého. Únos realizoval so svojou priateľkou p. S.. K tomuto návrhu na návrat sa pripája aj matka maloletého A. (J. O.), ktorá tiež žiada, aby sa tento vrátil do E. P., kde má svoj domov, kde má ju ako matku s ktorou sa denne stretával, kde má súrodencov s ktorými žil v spoločnej domácnosti. Maloletý má jednoznačne obvyklý pobyt na území I. a navrhovateľ má opatrovnícke práva nad maloletým, ktoré riadne vykonával. F. súd rozhodol deklaroval tiež predmetné opatrovnícke práva a rovnako poveril navrhovateľa vykonaním všetkých krokov k reálnemu návratu maloletého do I.. Rodinný súd v J., dňa XX.XX.XXXX (deň po únose otcom) vydal súdne rozhodnutie sp. zn.: J., ktorým jednak deklaroval, že obvyklý pobyt maloletého A. je v I. a že navrhovateľ má rodičovskú zodpovednosť nad maloletým A. v zmysle rozhodnutia zo dňa XX.XX.XXXX. Rovnako súd udelil oprávnenie navrhovateľovi na vykonanie všetkých úkonov potrebných k navráteniu maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu. Dňa XX.XX.XXXX anglický súd vydal rozhodnutie, kde 1. Súd vyhlasuje, že dieťa A. B. má obvyklý pobyt v jurisdikcii F. F. O. bez ohľadu na skutočnosť, že bolo neprávom vyňaté z jurisdikcie jeho otcom K. B. približne X. XXXXXXXX XXXX. 2. Súd má jurisdikciu vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu A. B. na základe Haagskeho dohovoru z roku 1996 o súdnej právomoci, rozhodnom práve, uznávaní, výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu detí, článku 5 (obvyklý pobyt) a článku 7 (neoprávnené odobratie). Otcovi uložil povinnosť vrátiť maloletého na územie I. do XX.XX.XXXX. Matka je v kontakte s otcom a maloletým formou online a telefonických hovorov pričom otec opakovane uvádza, že nemá v záujme vrátiť maloletého na územie I. a má záujem zotrvať natrvalo na území SR. Otec podľa informácií prihlásil maloletého aj do miestnej materskej školy. Premiestnenie maloletého bolo neoprávnené, otec tak vykonal bez súhlasu navrhovateľa a ani matka maloletého s takýmto premiestnením nesúhlasí, na znak čoho sa pripája k tomuto návrhu na stranu navrhovateľa. Otec nebol sám oprávnený rozhodnúť o trvalom premiestnení maloletého dieťaťa na Slovensko, na takéto rozhodnutie potreboval súhlas navrhovateľa alebo anglického súdu.

3. Mestský súd Košice uznesením č.k. XXXX/X/XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX vyzval navrhovateľov, aby predložili súdu overený preklad právneho titulu, na základe ktorého žiadajú o vydanie dieťaťa a ak ho nemôžu predložiť, nech predložia originál rozhodnutia resp. overený rovnopis tohto rozhodnutia a súd zabezpečí preklad.

4. Mestský súd Košice uznesením č.k. XXXX/X/XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX podanie navrhovateľov 1 a 2 zo dňa XX.X. odmietol z dôvodu, že navrhovatelia na výzvu súdu návrh na začatie konania nedoplnili o právny titul na základe ktorého žiadajú o vydanie dieťaťa t.j. rozhodnutie zo dňa XX.X.XXXX.

5. Mestský súd Košice uznesením č.k. XXXX/X/XXXX zo dňa X.X.XXXX zrušil uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa XX.X.XXXX č.k. XXXX/X/XXXX – XX, ktorým súd podanie navrhovateľov 1 a 2 zo dňa XX.X.XXXX odmietol, keďže navrhovatelia dňa XX.X.XXXX predložili súdu originál rozhodnutia zo dňa XX.X.XXXX. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť XX.X.XXXX.

6. Mestský súd Košice uznesením č.k. XXXX/X/XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX ustanovil maloletému dieťaťu na zastupovanie v tomto konaní kolízneho opatrovníka a to C. D., A. E. F. G. H., nakoľko maloleté dieťa sa s otcom zdržiavajú v obvode tohto úradu.

7. Úrad vo svojej správe o prešetrení pomerov zo dňa XX.X.XXXX súdu uviedol, že otec K. B., nar. XX.XX.XXXX žije s mal. A. na adrese trvalého pobytu v obci M. H., W. I. L. V. XXX/XX, v štvorizbovom rodinnom dome s kuchyňou a príslušenstvom, ktorého vlastníkom je starý otec mal. dieťaťa A. B., nar. XX.XX.XXXX. Spoločnú domácnosť obývajú so starými rodičmi X. a A. B., mal. Q. a mal. S., ktorí sú súrodencami otca K. B. a v domácnosti žije aj otcova priateľka Y. S.. Domácnosť je riadne zariadená prevažne novým nábytkom a je riadne udržiavaná. Hygiena domácnosti je na požadovanej úrovni. Mal. A. spí v jednej izbe so svojím otcom a jeho priateľkou. Izba je vkusne zariadená a mal. A. má vedľa manželskej postele samostatnú posteľ. Uvedená izba je vkusne zariadená a prispôbená potrebám mal. dieťaťa. V tejto domácnosti sú vytvorené vhodné podmienky pre priaznivý vývin mal. dieťaťa. Otec K. B. je nezamestnaný a vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie tunajším úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Poberá prídavok na dieťa vo výške 60 Eur mesačne. Otec uviedol, že v súčasnosti nemá žiaden iný príjem a finančne ho podporujú rodičia. Má bežné náklady na život. Mal. A. je zdravý. Jeho ošetrojúcou detskou lekárkou je J. T. v A.. Mal. A. navštevuje Materskú školu v M. H.. Výchovné problémy s ním nie sú. Otec nesúhlasí s podaným návrhom v celom rozsahu. Uviedol, že s mal. synom pricestoval na Slovensko dňa XX.XX.XXXX. Dňa XX.XX.XXXX bol dobrovoľne oznámiť na polícii, že s dieťaťom pricestoval na Slovensko a za akých podmienok. Otec zakaždým ochotne spolupracuje. Uviedol, že mal. A. sa narodil na Slovensku a je občanom Slovenskej republiky. Uviedol, že od narodenia sa o syna staral prevažne sám. Mal. A. má preto citovo bližšie k nemu, ako k svojej matke. Otec uviedol, že ak by syna nezobral na Slovensko bol by isto vyňatý z domácnosti matky a umiestnený v pestúnskej starostlivosti, tak ako sú aj jeho ostatné biologické deti. Dve jeho staršie mal. deti sú údajne osvojené a tri mal. deti boli odobraté matke sociálnymi úradmi v A. T. E. P. F. A. U.. Údajne nemohol dopustiť to, aby aj mal. A. zobrali neprávom. Uviedol, že od začiatku s každou inštitúciou ochotne spolupracuje. Mal. A. je v kontakte so súrodencami cez video hovory, ktoré sú realizované prostredníctvom sociálnych pracovníčok. Matka svojho syna zriedkavo kontaktuje. Mal. A. s matkou údajne odmieta komunikovať a ignoruje matku počas hovoru. Otec ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že matke mali byť údajne prinavrátené mal. deti XX.XX.XXXX, ale sa tak nestalo, lebo matka deti nenavštevovala podľa dohodnutých stretnutí a údajne matkine zdôvodnenia, prečo nemohla za deťmi ísť, neboli dôveryhodné. Preto nechápe, prečo matka podala tento návrh, keď pri sebe nemá ani jedno dieťa. Údajne po pôrode bol mal. A. tak isto matke odobratý. So starostlivosťou o mal. A. sú otcovi nápomocní starí rodičia aj jeho priateľka. Finančne ich podporujú. Otec navrhuje návrh matky zamietnuť v celom rozsahu, lebo nie je v záujme mal. dieťaťa. Údajne sa matka o mal. deti nedokáže postarať, o čom svedčí aj to, že pri matke nie je ani jedno mal. dieťa. Je ochotný naďalej spolupracovať, ale naďalej trvá na tom, že svojho syna nevráti do A. T. E. P. F. A. U. a bude bojovať dokedy bude treba. Dňa XX.XX.XXXX bol vykonaný pohovor s mal. dieťaťom zameraný na zistenie jeho názoru. Mal. A. uviedol, sa volá A.. Býva s otcom. Líbi ho. Líbi aj babu a deda. Chodí do škôlky. Je tam dobre. Mamu neľúbi, nechce ísť k nej. U otca je dobre. Spí sám na posteli, tam kde je aj otec. Súd môže rodičov oboznámiť s jeho názorom. Kolízny opatrovník konštatuje, že starostlivosť o maloletého A. zabezpečuje otec spolu so svojimi rodičmi a priateľkou riadne, zodpovedne. V najlepšom záujme maloletého dieťaťa je, aby vyrastalo spolu so svojimi rodičmi, v tomto prípade so svojím otcom. Mal. dieťa má v domácnosti otca vytvorené vhodné podmienky pre svoj priaznivý vývin. V najlepšom záujme mal. dieťaťa je vyrastať v zdravom prirodzenom rodinnom prostredí a nie v pestúnskej starostlivosti, do ktorej by bol mal. A. pravdepodobne umiestnený po navrátení do A. T. E. P. a A. U.. Spolu so správou o prešetrení pomerov kolízny opatrovník predložil súdu aj správu z materskej školy, ktorú maloleté dieťa navštevuje.

Z predmetnej správy bolo preukázané, že A. B. nastúpil do materskej školy XX.XX.XXXX a od vtedy navštevuje materskú školu pravidelne. Otec dieťaťa sa oňho stará riadne. A. je vždy čisto a vhodne oblečený, dlhšie sa spolu ráno s otcom lúči, pretože dieťa na ňom lipne. Na nové prostredie sa dieťa adaptovalo pomerne rýchlo, do kolektívu sa začlenilo. Hrá sa väčšinou sám ale ak sa k nemu deti pridajú zahrá sa aj s nimi. Spočiatku bol tichší a utiahnutejší, málo rozprával, avšak v poslednej dobe komunikuje viac s učiteľkami ako aj s deťmi. Komunikuje v slovenčine, do ktorej občas zamieša anglické slová. Do výchovno-vzdelávacích aktivít sa priamo sám od seba nezapája, ale na otázky odpovie a po vyzvaní sa zapojí. Okrem učiteľky pracuje s maloletým aj pedagogická asistentka, ktorá je mu nápomocná pri upevňovaní naučených poznatkov alebo doháňaní zameškaného učiva od septembra. Do a zo škôlky ho vedie otec buď sám alebo s priateľkou. Rodina je slušná, žijú v rodinnom dome v obci, ktorý si prerábajú, majetkové a bytové podmienky dobré. Bývajú tam: mal. dieťa, jeho otec K. B., jeho priateľka Y. S., starí rodičia mal. dieťaťa A. a X. B. + ich dve mal.deti. Obecné aj školské poplatky majú riadne uhradené. Dieťa má dobrý vzájomný vzťah aj s otcovou priateľkou.

8. Rodinný súd J. prípad číslo: J. Q. XX.X.XXXX vydal nariadenie o starostlivosti, ktorým nariadil zverenie dieťaťa A. B., nar. X.X.XXXX do starostlivosti okresnej rady A. P. B..

9. Kolízny opatrovník v písomnej správe zo dňa XX.X.XXXX súdu uviedol, že otec dňa XX.X.XXXX mal video hovor so sociálnymi pracovníčkami, ktoré uviedli, že dňa XX.XX.XXXX by malo byť súdne pojednávanie ohľadom mal. A., F. a F.. Ak sa deti matke nevrátia, budú umiestnené do pestúnskej starostlivosti v A. T. E. P. F. A. U.. O mal. A. sa údajne nerozprávali.

10. Právna zástupkyňa navrhovateľov súdu uviedla, že v F. je situácia taká, že uznesením súdu z roku XXXX boli rodičia pozbavení rodičovskej spôsobilosti a rodičovských práv, ktoré boli prenesené na úrad. Rodina je úradom sledovaná od roku XXXX. Polícia bola privolávaná raz do mesiaca, niekedy viackrát. Boli obdobia, kedy otec nežil v spoločnej domácnosti s matkou, boli obdobia, kedy mal otec zákaz priblíženia. Tento zákaz priblíženia nie vždy dodržiaval a na základe toho sa prijímali jednotlivé opatrenia. A. je najstarší z týchto detí, ktoré sú aktuálne ešte v starostlivosti úradu. Jedná sa ešte o F., F. a A., tieto deti sú menšie. Oni sú XXXX, XXXX F. XXXX. Je potrebné povedať, že ani na jednom rodnom liste, nie je zapísaný tento otec dieťaťa. F. má iného otca, je to pán T.. F. má iného otca. A. má rodný list bez údajov o otcovi. Deti boli vždy umiestnené v tejto rodine. Najskôr boli umiestnené u matky, následne, keď došlo k určitej udalosti a maloletá F. bola hospitalizovaná z dôvodu poranenia hlavy. Na základe toho boli tieto 3 deti premiestnené do domácnosti otca. Bolo to v októbri XXXX. Lenže tam opäť došlo k fyzickým znakom na F., ktorá mala vzadu na krku mala nejaký otláčok reťaze. Opäť to bolo posudzované expertmi, ktorí povedali, že to nie je úraz ale zavinené treťou osobou a na základe toho, boli všetky 3 deti premiestnené k sestre otca. Všetky deti sa vždy snažia držať spolu a vždy boli spolu, nikdy neboli od seba. Deti boli premiestnené ku sestre otca mal. A.. Nikdy tam nebolo riziko, že deti budú rodine odobrané, pretože rodina bola spolupracujúca. Pokiaľ je spolupracujúca, je tam vždy vypracovaný plán starostlivosti. Rodina je v sledovaní z dôvodu zanedbávania detí. Bol tam plán starostlivosti a tento sa vždy dodržiaval a plnil. V týchto plánoch starostlivosti bolo uvedené, že táto rodina spolupracuje a zatiaľ nie je dôvod na odobratie detí. Vždy sa hľadal rodinný príslušník. 1.novembra 2024 išli deti k sestre otca a 3.novembra otec zobral A. z toho domu a ušiel s ním na Slovensko. Bol to vlastne taký nerozmyslený a náhly akt, keďže sestra otca spĺňa všetky predpoklady starostlivosti o tieto deti aj keď má vlastné deti. Nie je sporné, že maloletý A. má obvyklý pobyt v Anglicku. Má tam aj rodinu. Rodina bola na Slovensku len od XX.XX.XXXX Q. X.X.XXXX F. X.X.XXXX sa vrátila naspäť do F.. Maloletý A. sa narodil na Slovensku ale už v júli XXXX žil v F.. Už v tom čase bola rodina v sledovaní ale ani po návrate nebol maloletý A. odobraný rodine, naďalej jej bol ponechaný. On bol v roku XXXX len v základnom sledovaní. Až v roku XXXX boli rodičom odobraté rodičovské práva lebo videli, že potrebujú dlhší dohľad, pravidelné kontroly v domácnosti, ale rodičia stále žili spolu v spoločnej domácnosti a spolu s nimi aj maloletý A.. Dieťa bolo v roku XXXX v rodine. Obidvaja rodičia sa oňho starali. Bol pod dohľadom. Podľa anglického zákona, rodičia nemohli vykonať žiadne úkony to znamená, že aj lekárske prehliadky bolo zabezpečované úradom a to sledovanie – návštevy boli naozaj veľmi časté. Úrad rodinu sledoval a na základe toho sa vždy upravoval plán starostlivosti o toho maloletého. Rodina bola vždy vedená ako spolupracujúca rodina, teda tam nebol dôvod na fyzické odobranie dieťaťa. Rodičom sa odobrala len tá rodičovská zodpovednosť, čiže právo rozhodovať o tom dieťati, napr. aj na dovolenky mimo F. potrebovali súhlas úradu. Obvyklý pobyt maloletého je v F., tam má všetkých svojich súrodencov na

ktorých je naviazaný. Navštevoval tam materskú školu, mal tam pediatra, hovorový jazyk bola angličtina. Cestovný pas bol odobratý. V F. býva celá rodina z matkinej strany. Opatrovnícke práva vykonáva úrad, ktorý má rodičovské oprávnenia a mohol ako jediný vykonávať tieto zásadné rozhodnutia ako je presťahovanie.

11. Otec na pojednávaní súdu uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiada, aby A. ostal u neho. Dve deti a to S. F. N. boli odobraté ešte v roku 2017. Maloletý A. sa narodil na území Slovenskej republiky. S matkou dieťaťa odišli bývať naspäť do F.. Chodili ku nim pracovníčky z úradu na kontroly. Potom sa narodili ďalšie deti, ale on je otcom mal. S., N. a A.. U ostatných maloletých deťoch nie je zapísaný do rodného listu. Keď sa vyskytol nejaký problém u matky, tak F., F. a A. zverili jemu a matka mala zákaz priblíženia sa k deťom ako aj zákaz vstupu do domu. Deti mu boli zverené v roku XXXX a keď niečo zistili u F. na krku, maloleté deti umiestnili do opatery jeho sestry. Pracovníčky úradu ho ignorovali. On im volal písal, chcel vedieť výsledok šetrenia ale úrad ho nekontaktoval, tak sa rozhodol zobrať A. so sebou a vrátil sa na Slovensko. Báť sa toho, že mu A. zoberú. Keď mu boli zverené 3 deti, pokyn bol daný len ústne a následne, keď mu deti zobrali nebolo vydané žiadne písomné rozhodnutie, len všetky 3 deti odniesli k jeho sestre. Večer vošiel do bytu k svojej sestre, spýtal sa A., že či chce ísť s ním na Slovensko na čo maloletý A. odpovedal, že „Hej tatik“ a spolu pricestovali na Slovensko. Mal so sebou rodný list maloletého A.. Prišli do M. H., kde býva jeho matka. Matka nie je v kontakte s maloletým A.. Niekedy mu zavolá za mesiac, za 2 týždne raz. A. ju len pozdraví a telefón položí dole, nerozpráva sa s ňou vôbec. So súrodencami volá každý štvrtok, keď volajú pracovníčky z úradu. Vtedy si volajú s F. a F.. Uviedol, že v roku XXXX, keď bolo vydané súdne rozhodnutie, oni zabezpečovali osobnú starostlivosť o maloletého A.. Vtedy ešte bývali spolu s matkou. Matka nemá zverenú do svojej starostlivosti ani jedno dieťa. Deti jej boli odobraté. Maloletý A. bol v roku 2021 zverený úradu pre ich minulosť z dôvodu, že nie sú schopní sa oňho postarať. Dieťa zverili úradu a chodili každý týždeň alebo každý druhý deň na kontrolu a zisťovali, ako sa starajú o A.. Na území Slovenskej republiky je so A. od X.XX.XXXX a z jeho strany bol podaný návrh na L. A. E. H. na zverenie maloletého A. do jeho osobnej starostlivosti. Maloletý je zapísaný v škôlke v M. H.. Do škôlky chodí od toho novembra XXXX. So starostlivosťou o maloletého A. mu pomáha jeho matka. Má vybavenú poisťovňu na území Slovenskej republiky, keďže sa tu narodil. Má štátne občianstvo Slovenskej republiky. V F. bývali v podnájme. Bol zamestnaný v pekárni a maloletý chodil do škôlky aj v F. ale keď prišli na Slovensko, telefonicky volal do škôlky v F. a odhlásil ho. Matku o tom, že sa vrátili na územie Slovenskej republiky informoval hneď na druhý deň a o 3 – 4 dni po ich príchode na Slovensko, informoval aj anglický úrad.

12. Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľov, na navrátenie maloletého dieťaťa A. B., nar. X.X.XXXX z dôvodu jeho neoprávneného premiestnenia zo A. T. E. P. F. A. U. na územie Slovenskej republiky, preto súd právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval podľa Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25.10.1980 publikovaného ako Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod č. 119/2001 Z.z. (ďalej len „Dohovor“) Vnútroštátna úprava návratového konania je obsiahnutá v Civilnom mimosporovom poriadku.

13. Podľa článku 1 ods. 2 Ústavy SR, Slovenská republika uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorým je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky.

14. Podľa článku 1 Dohovoru, cieľom tohto dohovoru je a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnené premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

15. Podľa článku 3 Dohovoru, Premiestnenie alebo zadržanie dieťaťa sa považuje za neoprávnené, ak a) je porušením opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne, alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu, na ktorého území malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred premiestnením alebo zadržaním, a b) v čase jeho premiestnenia alebo zadržania sa toto právo aj skutočne vykonávalo buď spoločne, alebo samostatne, alebo by sa takto vykonávalo, ak by nedošlo k premiestneniu či zadržaniu. Opatrovnícke právo uvedené v písmene a) možno nadobudnúť najmä priamo zo zákona alebo na základe rozhodnutia súdu alebo správneho orgánu, alebo na základe dohody platnej podľa právneho poriadku tohto štátu.

16. Podľa článku 4 Dohovoru, Dohovor sa použije na dieťa, ktoré malo obvyklý pobyt na území zmluvného štátu bezprostredne pred porušením opatrovníckeho práva alebo práva styku. Použitie dohovoru sa skončí, keď dieťa dosiahne vek 16 rokov.

17. Podľa článku 8 Dohovoru, Osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá tvrdí, že dieťa bolo premiestnené alebo zadržané v rozpore s opatrovníckym právom, sa môže obrátiť so žiadosťou na ústredný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa alebo na ústredný orgán iného zmluvného štátu o pomoc pri zabezpečení návratu dieťaťa.

18. Podľa článku 12 Dohovoru, Ak bolo dieťa neoprávnené premiestnené alebo zadržané podľa článku 3 a v deň začatia konania pred justičným alebo správnym orgánom zmluvného štátu, v ktorom sa dieťa nachádza, neuplynula odo dňa neoprávneného premiestnenia alebo zadržania lehota jedného roka, nariadi príslušný orgán okamžite návrat dieťaťa. Justičný alebo správny orgán nariadi návrat dieťaťa, aj keď sa konanie začalo po uplynutí lehoty jedného roka uvedenej v predchádzajúcom odseku, okrem prípadu, že sa preukáže, že dieťa sa už zžilo s novým prostredím. Ak justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu má dôvod domnievať sa, že dieťa bolo premiestnené na územie iného štátu, môže zastaviť konanie alebo zamietnuť žiadosť o návrat dieťaťa.

19. Podľa článku 13 Dohovoru, Bez ohľadu na ustanovenie predchádzajúceho článku justičný alebo správny orgán dožiadaného štátu nemusí nariadiť návrat dieťaťa, ak osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, preukáže, že a) osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba, ktorá mala dieťa v osobnej starostlivosti, v čase premiestnenia alebo zadržania opatrovnícke právo skutočne nevykonávala alebo že súhlasila, či následne sa zmierila s premiestnením alebo zadržaním, alebo b) existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie. Justičný alebo správny orgán môže odmietnuť nariadiť návrat dieťaťa aj vtedy, ak zistí, že dieťa nesúhlasí s návratom, a ak dosiahlo vek a stupeň vyspelosti, v ktorom je vhodné zohľadniť jeho názory. Pri hodnotení okolností uvedených v tomto článku justičné a správne orgány vezmú do úvahy informácie o sociálnom prostredí dieťaťa, ktoré poskytol ústredný orgán alebo iný príslušný orgán štátu obvyklého pobytu dieťaťa.

20. Podľa článku 19 Dohovoru, Rozhodnutie podľa tohto dohovoru o návrate dieťaťa nemožno považovať za rozhodnutie o určení opatrovníckeho práva.

21. Podľa článku 20 Dohovoru, Návrat dieťaťa podľa článku 12 možno odmietnuť, ak by to nepripúšťali základné princípy ochrany ľudských práv a základných slobôd dožiadaného štátu.

22. Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občiansko-právnych aspektoch, medzinárodných únosov detí (ďalej len Haagsky dohovor), ktorými sú viazané všetky členské štáty sa aj naďalej uplatňuje medzi členskými štátmi. Nariadenie dopĺňa Haagsky dohovor z roku 1980 o určité ustanovenia, ktoré sa uplatnia v prípadoch únosu dieťaťa medzi členskými štátmi. Pravidlá Nariadenia majú prednosť pred normami dohovoru vo vzťahoch medzi členskými štátmi vo veciach, na ktoré sa uplatňuje Nariadenie. Cieľom Nariadenia je zabrániť rodičovskému únosu dieťaťa medzi členskými štátmi a pokiaľ k tomu predsa len dôjde zabezpečiť okamžitý návrat dieťaťa do jeho členského štátu pôvodu. Na určení Nariadenia sa únos dieťaťa vzťahuje na neoprávnené premiestnenie aj na neoprávnené zadržanie (čl. 2 ods. 11). Ak bolo dieťa unesené z jedného členského štátu do iného členského štátu, nariadenie zaručuje, že súdy členského štátu pôvodu si aj napriek únosu zachovávajú právomoc rozhodovať v otázke opatrovníckeho práva. Keď súd v dožiadanom členskom štáte dostane žiadosť o návrat dieťaťa postupuje podľa Haagskeho dohovoru z roku 1980 v znení ustanovení nariadenia. Ak súd dožiadaného členského štátu rozhodne, že dieťa sa nevráti, okamžite zašle vyhotovenie svojho rozhodnutia príslušnému súdu členského štátu pôvodu. Tento súd môže na návrh účastníka preskúmať otázku opatrovníckeho práva.

23. Predmetom konania je rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie návratu maloletého do krajiny obvyklého pobytu, pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní maloletého v krajine inej, tzv. návratové konanie. Hmotnoprávna úprava vzťahujúca sa k veci vychádza z Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu, dňa 25.10.1980, publikovaného v Oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky, pod č. 119/2001 Z. z., (ďalej ako „Dohovor“ alebo „Haagsky Dohovor“). Slovenská republika, ako aj Veľká Británia a Írsko, sú

týmto Dohovorom viazané. Procesná reflexia uvedeného hmotnoprávneho predpisu je vyjadrená v ust. § 123 a nasledujúce CMP.

24. Konanie o návrat maloletých detí do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

25. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 123 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku (z.č. 161/2015 Z.z., ďalej iba CMP), v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní podľa osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, súd rozhoduje, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého bolo neoprávnené a či je daný niektorý z dôvodov na nenariadenie návratu maloletého. Súd vykonáva dokazovanie len v rozsahu potrebnom na zistenie skutočností podľa odseku 1.

27. Podľa ust. § 125 CMP, konanie sa začína len na návrh.

28. Podľa ust. § 126 CMP, účastníkmi konania o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní sú navrhovateľ, ten, kto podľa navrhovateľa porušuje právo a maloletý; za maloletého koná súdom ustanovený procesný opatrovník.

29. Podľa ust. § 129 CMP, v konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehoty.

30. Podľa ust. § 133 ods. 1, 2 CMP, (1) Súd rozhoduje uznesením. (2) Uznesenie podľa odseku 1 je vykonateľné, len čo nadobudne právoplatnosť.

31. Podľa ust. § 134 ods. 1 CMP, Ak neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, vydá súd rozhodnutie spravidla do šiestich týždňov od začatia konania; ak vydá súd rozhodnutie po uplynutí tejto lehoty, uvedie v odôvodnení rozhodnutia skutočnosti, pre ktoré nebolo možné lehotu dodržať.

32. Z rodného listu maloletého mal súd za preukázané, že maloletý sa narodil X.X.XXXX v H. a je zapísaný v knihe narodení matričného úradu H. E. M. XX G. XXXX W. A. XX D. D.. V. XX.

33. Súd má v konaní za preukázané, že došlo k zmene obvyklého pobytu u maloletého dieťaťa. Keďže súd mal za preukázané, že došlo k zmene obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, následne sa zaoberal otázkou, či premiestnenie alebo zadržanie maloletého dieťaťa otcom mimo jeho obvyklého pobytu bolo neoprávnené. Neoprávneným zadržaním maloletého dieťaťa sa rozumie porušenie opatrovníckeho práva, ktoré nadobudla osoba, inštitúcia alebo iná právnická osoba buď spoločne alebo samostatne podľa právneho poriadku štátu na území ktorého malo maloleté dieťa svoj obvyklý pobyt, bezprostredným premiestnením alebo zadržaním a v čase premiestnenia alebo zadržania bolo toto právo aj skutočne vykonávané buď spoločne alebo samostatne alebo by bolo takto vykonávané, aby nedošlo k premiestneniu, či zadržaniu maloletého dieťaťa.

34. Nebolo sporné, že opatrovnícke právo k maloletému dieťaťu nadobudla na základe rozhodnutie rodinného súdu okresná rada A. P. B. . J. D. V.: J. Q. XX.X.XXXX Taktiež zo zhodného vyjadrenia účastníkov vyplynulo, že i keď úrad nadobudol opatrovnícke právo, osobnú starostlivosť naďalej zabezpečovali obidvaja rodičia a v októbri XXXX, táto osobná starostlivosť bola zabezpečovaná len zo strany otca.

35. Súd skúmal, či došlo k neoprávnenému premiestneniu alebo neoprávnenému zadržaniu maloletého dieťaťa. Podľa predložených súdnych rozhodnutí zmena pobytu maloletého dieťaťa je možná len so súhlasom okresnej rady A. P. B.. Navrhovatelia v podanom návrhu uviedli, že otec s maloletým opustil A. T. E. P. F. A. U. bez súhlasu okresnej rady teda čím došlo k neoprávnenému premiestneniu maloletého dieťaťa na územie Slovenskej republiky.

36. Otec súdu uviedol, že nemal súhlas od okresnej rady A. P. B. ani od matky, pričom dieťa vzal so sebou na Slovensko, keďže mal obavu, že mu ho zoberú. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že pricestoval na územie Slovenskej republiky oznámil matke deň po príchode na územie Slovenskej republiky a okresnej rade 3 dni po príchode na územie Slovenskej republiky.

37. Súd mal za preukázané, že prišlo k medzinárodnému únosu a je v zmysle Dohovoru povinnosť maloleté dieťa vrátiť. Dohovor stanovuje určité podmienky, za ktorých nemusí dôjsť k návratu maloletého dieťaťa.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opätovne zdôrazňovali, že aj v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržovania dieťaťa, je potrebné v maximálnej miere chrániť práva v záujme maloletého dieťaťa a skúmať či nie sú splnené podmienky ustanovené v čl. 13 Dohovoru pre odmietnutie nariadenia návratu maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o návrate maloletého dieťaťa do iného zmluvného štátu Dohovoru, musí súd vychádzať zo starostlivého zistenia skutkového stavu. Dôvody, pre ktoré by mohli eliminovať návrat dieťaťa do miesta bydliska v inom členskom štáte, musia byť zistené a objasnené natoľko dostatočne, aby čo najúplnejšie boli ozrejmene všetky okolnosti z ktorých by bolo možné usudzovať skutočný postoj rodiča.

39. Európsky súd pre ľudské práva vyžaduje skúmanie najlepšieho záujmu dieťaťa v širšom kontexte ako len vo vzťahu k posúdeniu, či nie sú dané okolnosti podľa čl. 13 Dohovoru a teda výnimky z povinnosti navrátiť dieťa. Európsky súd pre ľudské práva vo veci (G.M. proti Poľsku) sa zaoberal pojmom ujma čl. 3 písm. b) Haagskeho dohovoru a uviedol: „Súd osobitne zdôrazňuje, že ujma na ktorú poukazuje čl. 13 písm. b) Haagskeho dohovoru, nemôže vzniknúť len z odlúčenia dieťaťa od rodiča, ktorý dieťa uniesol alebo ho neoprávnene zdržiava. Odlúčenie, nech je pre dieťa akokoľvek zložité, automaticky nespĺňa trest existencie vážneho nebezpečenstva.“ Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že medzi záujmom maloletého dieťaťa a jeho rodiča sa musí nájsť spravodlivá rovnováha. (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Olson vs. Švédsko č. 10465/83) Prisúdil sa tak zvláštny význam zvrchovanému záujmu dieťaťa, ktoré podľa svojej povahy a závažnosti môže prevážiť nad záujmom rodiča. Uvedené konštatovanie má na mysli potrebu nájdania určitého a konkrétneho spôsobu zosúladenia toho, čo je v záujme maloletého dieťaťa a čo je v záujme jeho rodičov.

40. Súd sa zaoberal s možnosťou aplikácie čl. 13 písm. b) Dohovoru, ktorý umožňuje, aby súd nenariadil návrat dieťaťa, ak osoba, ktorá nesúhlasí s jeho vrátením, v tomto prípade otec, preukáže, že existuje vážne nebezpečenstvo, že návrat by dieťa vystavil fyzickej alebo duševnej ujme, alebo ho inak priviedol do neznesiteľnej situácie. Právna úprava obsiahnutá v dohovore je jasná a striktná. Pokiaľ dôjde k protiprávnemu premiestneniu alebo zadržaniu dieťaťa a pokiaľ je podaný rodičom návrh na vrátenie dieťaťa do 1 roka od protiprávneho zadržania alebo premiestnenia, musí súd nariadiť vrátenie dieťaťa do miesta jeho obvyklého pobytu. Túto povinnosť nemá len vtedy, ak je daná niektorá z výnimiek uvedených v citovanom čl. 13, príp. čl. 20 Dohovoru. Z cit. právnej úpravy týkajúcej sa predmetu konania, vyplýva základný cieľ dohovoru a to zaistenia bezodkladného návratu detí protiprávne premiestnených alebo zadržovaných v niektorom zmluvnom štáte.

41. Ust. čl. 13 je potrebné vykladať reštriktívne, teda musí byť jednoznačne preukázané, nie akékoľvek ale konkrétne nebezpečenstvo a ujma, ktorá by maloletého, v prípade návratu do miesta obvyklého pobytu hrozila alebo taká konkrétna okolnosť, ktorá by maloletého priviedla do neznesiteľnej situácie.

42. Súd skúmal, či sa maloletý zžil s novým prostredím. Zo správ kolízneho opatrovníka, ktorý osobne vykonal šetrenie v rodine maloletého dieťaťa a podal správy mal súd za preukázané, že maloletý je zdravý, napreduje, zlepšuje sa v slovenskom jazyku. Pravidelne navštevuje škôlku. Otec sa oňho riadne stará. Je vždy čisto a vhodne oblečený. Maloletý ľúbi otca, ľúbi aj babku a deda, ktorí s ním bývajú v jednej domácnosti. Mamku neľúbi nechce ísť k nej. U otca je dobre. Spí sám na posteli, kde je aj otec. V prítomnosti otca je spokojný. Vyžaduje si jeho prítomnosť. Zo správ z materskej školy vyplýva, že dieťa sa ráno spolu s otcom dlhšie lúči, pretože dieťa na ňom lipne. V domácnosti otca má vytvorené veľmi dobré a vhodné podmienky. Otec má vytvorené vhodné podmienky pre jeho zdravý vývin, zabezpečuje mu riadnu starostlivosť. Otec sa mu plnohodnotne venuje. Má vytvorené blízke citové väzby s blízkou rodinou otca. Navzájom si pomáhajú a podporujú sa.

43. Súd len pre úplnosť uvádza, že v konaniach vo veci týkajúcich sa maloletých detí je vždy povinný zisťovať vôľu maloletých detí. Maloleté dieťa v rámci pohovoru pred kolíznym opatrovníkom odmietol návrat do F.. Maloleté dieťa po absolvovaní pohovoru pred úradom uviedol, že chce zostať so svojim otcom, má ho rád, nechce sa vrátiť ku mamke.

44. Vzhľadom k záverom tohto sociálneho zisťovania kolíznym opatrovníkom súd konštatuje, že maloletý je zžitý s novým prostredím v ktorom s otcom žije od novembra XXXX. Má vytvorené všetky potrebné väzby pre jeho zdravý a optimálny sociálny, fyzický a duševný vývin. Neboli zaznamenané žiadne nedostatky v starostlivosti a vo výchove.

45. Otec maloletého dieťaťa ako dôvod jeho nenávratu do A. T. uvádzal možnosť odobratia maloletého dieťaťa rodičom do vyriešenia sporu ohľadne rodičovskej starostlivosti, čo potvrdila aj samotná zástupkyňa navrhovateľov.

46. Kolízna opatrovníčka ako aj otec poukazovali na to, že pri návrate maloletého dieťaťa bude vystavené stresovým situáciám, zrejme duševnej ujme v dôsledku toho, že dieťa bude zverené do profesionálnej rodiny a poukázali aj na preukázanú vôľu maloletého dieťaťa pred opatrovníkom, ktorý prejavil oštať v starostlivosti otca ako aj s poukazom na záujem maloletého dieťaťa.

47. Na Slovensku zabezpečuje starostlivosť o maloletého jeho otec so svojou rodinou a maloletý je na svojho otca ako aj na rodinu naviazaný. Súd nemohol otcovi uložiť povinnosť, aby sa vrátil do A. T. E. P. F. A. U. a je zrejme, že návrat maloletého do A. T. bez otca by mu spôsobil nenávratnú ujmu. Skutočnosť, že by maloletý utrpel neznesiteľnú ujmu, keby bol oddelený od otca je absolútne zrejme. Maloletý je zvyknutý na otca. Na Slovensku žije od novembra XXXX, navštevuje materskú škôlku. Pokiaľ ide o tvrdenie právnej zástupkyne matky, že maloletý má väzby aj s rodinou vo E. P., s týmto tvrdením možno čiastočne súhlasiť, avšak tieto väzby neboli tak hlboké, že by utrpel takú ujmu akú by utrpel naopak teraz, keďže po navrátení maloletého do A. T. by dieťa bolo umiestnené v profesionálnej rodine, bol by odlúčený tak od otca ako aj matky, keďže je naňho citovo naviazaný už od narodenia. Premiestnenie maloletého bez otca a do profesionálnej rodiny by bolo preňho stresujúce, nebolo by to v jeho záujme, narušilo by to jeho psychickú rovnováhu a mohlo by mu to spôsobiť nenapraviteľnú psychickú traumu a dostalo ho do neznesiteľnej situácie ako to upravuje čl. 13 písm. b) Dohovoru. Starostlivosť o maloletého zo strany otca predstavuje nevyhnutný aspekt realizácie najlepšieho záujmu maloletého.

48. Z obsahu spisu vyplýva, že maloleté dieťa sa má vrátiť do A. T. E. P. F. A. U., pričom z vyjadrenia právnej zástupkyne navrhovateľov vyplýva, že dieťa v prípade navrátenia do A. T. E. P. F. A. U. bude umiestnené v profesionálnej rodine.

49. Súd pritom poznamenáva, že osobná starostlivosť rodičov o mal. dieťa má prednosť pred akoukoľvek formou náhradnej osobnej starostlivosti o mal. dieťa a otec prejavil záujem o vykonanie osobnej starostlivosti o dieťa, ktorú starostlivosť t.č. aj vykonáva.

50. Zo zhodného vyjadrenia účastníkov konania vyplynulo, že maloletému dieťaťu hrozí odňatie z rodičovskej starostlivosti a jeho umiestnenie do profesionálnej rodiny, príp. do zariadenia do vyriešenia sporu ohľadom rodičovskej starostlivosti. Tieto okolnosti sú takej intenzity a miery, že nariadenie návratu maloletého dieťaťa do Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, by ho priviedol do neznesiteľnej situácie tak ako to predpokladá čl. 13 písm. b) Dohovoru. Za okolností, kedy dieťaťu reálne hrozí jeho odňatie od rodičov v prípade jeho návratu, nie je ani v jeho záujme jeho návrat. Súd bol preto nútený návrh navrhovateľov na návrat maloletého dieťaťa do A. T. E. P. F. A. U. zamietnuť.

51. Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Úspech alebo neúspech účastníkov konania nie je dôvodom pre priznanie náhrady trov konania, pretože v tomto konaní sa jedná o konanie starostlivosti súdu o mal. dieťa. Konanie je vedené predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa. Preto si trovy konania znáša každý z účastníkov sám.

52. Súd nerozhodol v lehote 6 týždňov, nakoľko bolo potrebné v konaní vykonať úkony na odstránenie väd podania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice (§ 362 ods.1 Civilného sporového poriadku, z. č. 160/2015 Z.z., ďalej iba CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť iba dôvodmi uvedenými v ust. § 365 ods. 1 CSP:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods.2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bolo rozhodnuté v konaní o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 370 a nasl. CMP).